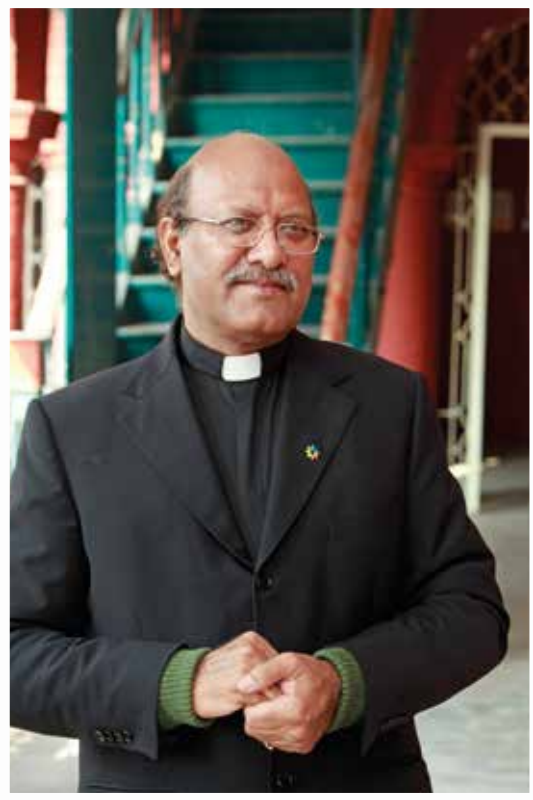

Interview James Channan

James Channan o.p., leider van het vredescentrum in Lahore.

Zonder dialoog heeft Pakistan geen toekomst

James Channan, dominicaan en leider van het vredescentrum in Lahore, zet zich in voor de interreligieuze dialoog tussen christenen en moslims in Pakistan. In dit interview spreekt hij over zijn werk en wat het betekent om als christen in een islamitische republiek te leven.

Heeft u angst om als christen in Pakistan te leven?

Nee, het is mijn land en dat van mijn voorouders. Een land van gelovigen. De heilige apostel Thomas kwam in het jaar 40 na Chr. hier naar toe. Daar zijn we trots op. Desalniettemin is niemand in Pakistan veilig. Pakistan is een land geworden waar de mensenrechten op het spel staan. Dat is onze nationale tragedie.

Worden christenen in Pakistan vervolgd?

Christenen hebben het in Pakistan op dit moment erg zwaar. Ja, we worden vervolgd. Ik vergelijk deze vervolgingen met het lijden van Jezus Christus en zijn verrijzenis. We worden weliswaar vervolgd, maar ooit zullen we deze moeilijkheden overwinnen. We zijn mensen van de hoop en van een sterk geloof.

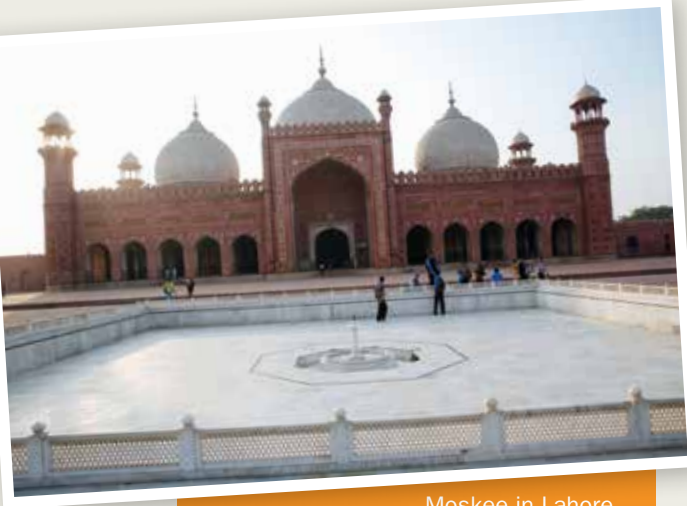
Wat zijn de grootste bedreigingen voor de christenen in uw land?

Voor christenen zijn er veel problemen zoals armoede,

analfabetisme en discriminatie. Zeer vaak krijgen christenen alleen slecht betaalde baantjes aangeboden. Daarom hebben ze een betere opleiding nodig. Maar een van de grootste bedreigingen is de blasfemiewet. Het is een zeer gevaarlijke wet, niet alleen voor christenen, maar voor alle Pakistani – ook voor moslims en hindoes. Deze wet wordt vaak misbruikt om persoonlijke wraak uit te oefenen. Tot nu toe is nog niemand terechtgesteld, hoewel er onder deze wet ongeveer duizend geregistreerde gevallen zijn. Van deze aangeklaagden is ongeveer 90% moslim. Het ergste aan het misbruik van deze wet is: als een christen beschuldigd wordt, lijdt de hele gemeenschap.

Is het gevaarlijk om het misbruik van de blasfemiewet openlijk te bespreken?

Dat is zeer gevaarlijk. De katholieke minister voor minderheden, Shabaz Bhatti, wilde het misbruik van de blasfemiewet stoppen. Hij werd door extremisten vermoord. De gouverneur van Punjab, Salman Taseer, werd eveneens

Moskee in Lahore

slachtoffer van een aanslag. Hij zette zich in voor Asia Bibi, die beschuldigd wordt van blasfemie. Het is een zeer heikel thema, maar we blijven ervoor vechten dat het misbruik van deze wet gestopt wordt.

Kunnen christenen en moslims in zo'n sfeer van bedreiging eigenlijk wel samenwerken?

Er zijn veel terreinen waarop christenen en moslims samen zouden moeten werken: op het gebied van onderwijs, want analfabetisme is voor christenen en moslims een groot probleem, bij de beroepsopleidingen en ook in de gezondheidszorg. De christelijk-islamitische dialoog moet in alle levenssferen bevorderd worden, zodat een humanere samenleving kan worden geschapen. De blasfemiewet is maar een van de problemen die moslims en christenen gemeenschappelijk hebben.

“Pakistan is een land geworden waar de mensenrechten op het spel staan.”

Is er sprake van interreligieuze dialoog, en zo ja, hoe ziet die eruit?

In Pakistan is er interreligieuze dialoog. Mensen van verschillende religies komen bij elkaar, delen hun problemen en hun vreugde en vieren feestdagen gezamenlijk. Toen de Joseph Colony in Lahore aangevallen werd, toonden veel moslims zich solidair met de christelijke bewoners. Toen er een aanslag gepleegd werd op de kerk in Peshawar, waarbij 126 mensen gedood werden en meer dan 150 mensen gewond, kwam er een grote golf van solidariteit van moslims in het hele land. Talloze organisaties, leraren, mensenrechtenactivisten en politici namen daar aan deel. De regering verordende drie dagen van nationale rouw.

Hoe kan het vredescentrum in Lahore de interreligieuze dialoog bevorderen?

Het vredescentrum van de dominicanen bevordert dialoog en vrede tussen mensen van verschillende religies, in

“De blasfemiewet is maar een van de problemen die moslims en christenen gemeenschappelijk hebben.”

het bijzonder tussen christenen en moslims. In ons vredescentrum vinden het hele jaar door programma's en conferenties plaats. Ons werk wordt erkend, ook door de Pakistaanse regering. Het vredescentrum heeft onder andere een bibliotheek met boeken van verschillende religies. Moslims en christenen ervaren hier iets van de religie van anderen. Wij publiceren ook boeken, waarin het gaat om wederzijds begrip en respect tussen moslims en christenen.

Klopt het dat veel christenen Pakistan willen verlaten?

Ja, vanwege de vervolgingen waaraan ze blootgesteld worden, willen ze Pakistan verlaten. Ze zien het als hun laatste optie. De situatie in het land – toenemende radicalisering, groeiend fundamentalisme en het misbruik van de blasfemiewet – hebben ertoe geleid, dat christenen zich zeer bedreigd en onveilig voelen.

Overal is beveiliging nodig

Geloof u dat de interreligieuze dialoog de juiste weg naar vrede en ontwikkeling in Pakistan is, ondanks het gevaar van misverstanden?

Ja, de interreligieuze dialoog is absoluut de juiste weg voor vrede, eenheid, verzoening en ontwikkeling in Pakistan. De meeste moslims in Pakistan – zo'n 90% - zijn vredelievende mensen. Ik heb mijn leven aan de dialoog gewijd en wil hem met de moslims voortzetten, omdat het de opdracht van de Kerk is. De missie van de Kerk heeft twee aspecten: evangelisatie en dialoog. Voor mij is de opdracht tot dialoog van grote betekenis. Het is belangrijk de dialoog niet alleen te bevorderen in landen waar reeds vrede heerst. Het is juist nog veel belangrijker op plaatsen waar problemen en misverstanden zijn. Daar moeten we in dialoog bij elkaar komen, in plaats van elkaar te beschuldigen. Voor mij heeft Pakistan zonder dialoog geen toekomst. Het is voor ons een absolute 'must'.